

ΛΑΪΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΦΡΑΣΕΙΣ

Ο αληθινός, ο λαϊκός πολιτισμός του ανθρώπου, που υπάρχει και λειτουργεί με τη φυσική λαϊκή γλώσσα, είναι το ουσιαστικό θέμα της Ύδριας εξάρχης και πολλές αποψεις του έχει δώσει από το πρώτο τεύχος της. Η μελέτη αυτή γίνεται όλο και πιο αναγκαία και επείγουσα, όσο πιο πολύ ο πολιτισμός και η γλώσσα του ψευτιζούν ακόμη και στη σπουδή των ουσιαστικών μορφών του πολιτισμού, που εξυυδερώνονται στο παζαρι του καταναλωτισμού.

Αυτό φαίνεται καθαρά στη γλώσσα. Στη δική μας, στα ελληνικά μας, που έχουν σχεδόν αδειασει από κάθε φυσική ουσία, το ζήτημα έχει φτασει πια στην ακμή, στην κοψή του. Αυτή η κοψή είναι επικίνδυνη, πιστευουμε, προπαντός για τους αγλωσσούς και κακογλωσσούς της ποιησης και της (οπώς θελει να ονομαζεται... ευφημιστικά) επιστημης, που έχουν πια χασει κάθε επαφή με τα πραγματά και τη ζωή.

Γι αυτούς και για τον (υπεραισιοδοξα ελπιζόμενο) συνετισμο τους, παρουσιαζει η Ύδρια ένα μικρο δείγμα από την εργασία της σε ένα τομέα της λαϊκής γλώσσας, καπως πιο συγκροτημένο από τα παραδειγματα που έχει δώσει στα άλλα τευχά της.

Η εργασία αυτή έχει πια απλώσει πολύ και συντομα θα παρουσιαστεί ολοκληρωμένη με τον τρόπο που το ξερει και το θελει η Ύδρια. Το δείγμα που παρουσιάζεται εδώ, όχι πλήρες ακόμη και μόνο από μια αποψη του, είναι μια θεματική κατατάξη με βάση το ρημα (εδώ το τρωω), που εκανε από τις συγκεντρωμένες φράσεις η Βασω Μαλαταρά.

Μ εφαγες

Εφαγε μερικες λεξεις

Την εφαγε με τα ματια του

Εφαγε ξυλο

Τον εφαγα στο τρεξιμο

Παρα τριχα και σ εφαγα
 Μ εφαγες μπαμπεςικια
 Εφαγε χωμα
 Μου φαγες τ αφτια
 Εφαγες τη χυλοπιτα
 Τον εφαγαν λαχανο
 Τρωγονται σαν το σκυλο με τη γατα
 Φαγωθηκες πια
 Δεν τρωγεςσαι με τιποτα
 Τρωγεςσαι με τα ρουχα σου
 Θα φας της χρονιας σου
 Τρως απο πανω σου
 Θα φας ενα χερι ξυλο
 Μπα που να φας τη γλωσσα σου
 Του φαγε τη θεση (η την πρωτια)
 Εφαγες τη ζωη σου τσαμπα και βερεσε
 Την εφαγε την περιουσια του
 Σε φαγανε οι εξυπναδες
 Εφαγε τα μουτρα του
 Εισαι να σε φανε οι κοτες
 Τρωει το καταπετασμα
 Εφαγα με την ψυχη μου
 Εφαγε τα λυσσακα της
 Θα φαι τα μπυτια του
 Με τρωει η αγωνια
 Τρως του σκασμου
 Θα φαμε καλα
 Θα φας φαπα
 Θα σε φaw ζωντανο
 Εφαγε φολα
 Μ εφαγες με τη γκρινια σου
 Θα φας καρπαζια
 Θα φας το ξυλο της χρονιας σου
 Το μαραζι θα με φαι
 Μου φαγες την καρδια
 Θα φας σφαλιαρα
 Το εφαγε το παραμυθι
 Τον τρωει η εγνοια
 Εφαγε κατσαδα
 Τον εφαγε η μεγαλομανια
 Τον τρωει το σαρακι
 Τον εφαγε η μεγαλοψυχια του
 Τον εφαγε η μανια του

Του τρωνε τα σωθικα
Τι φαγωμαρα εχουνε
Μ εφαγες στη στροφη
Ηπιες και εφαγες αερα κοπανιστο
Θαν το φα; τ κεφαλι σου
Θα σε φαει το χωμα
Θα τον φαει η μαυρη γη
Σ εφαγε η θαλασσα
Εφαγε τη θαλασσα με το κουταλι
Εφαγε η μυτη του χωμα
Να φαω τα κοκκαλα μου
Το χαψε
Τις εφαγε για τα καλα
Τα φαγε τα ψωμια του
Ολο μου τα μασας
Μασαει τα λογια του
Θα φαμε τα μουστακια μας
Τι ετρωγες, βελανιδια;
Ακρη, και σ εφαγα
Μ εφαγε μια σφηγγα
Εφαγα τα σιδερα (η τον τοπο) να σε βρω
Με τρωει το χερι μου
Σε τρωει η μυτη σου, θαν τις φας
Καλη ειναι, τρωγεται
Το νερο τρωει την πετρα
Φαγωθηκε το μανικι
Εφαγε το μισο δρομο
Το φαγε η σκουρια
Τρωει το ρω
Μου φαγε το βιβλιο
Μου φαγε το τυπογραφειο δυο γραμματα
Εφαγε τον ενα μηνα
Ξεκοιλιαστηκε στις φαϊ
Τρωει τον περιδρομο
Εφαγε τα νιατα του
Μου φαγε την Παναγια
Μου φαγε τον Ανανια